

РЕШЕНИЕ

№ 5985

гр. София, 27.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Стефанов, като разгледа дело номер **5515** по описа за **2011** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК.

С решение от 21.04.2011 г. по НАХД № 8436/2010 г., Софийски районен съд, НО, 103 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № 31511/17.05.2010 г., издадено от заместник - началник на отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на И. Н. Н. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв., на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП и за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10 лв., на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуален представител на СДВР, в която се моли същото да бъде отменено, като неправилно поради съществено нарушение на съдопроизводствените правила, несъответствие с материалния закон и необоснованост. Излагат се съображения, за неправилност на извода за недоказаност на извършването на нарушението от наказаното лице, поради обстоятелството, че свидетелят-очевидец не си спомня детайли от конкретното нарушение. Иска се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на НП № 31511/17.05.2010 г.

Ответникът по касационната жалба се явява лично в съдебно заседание пред касационната инстанция и оспорва жалбата. Моли решението на СРС като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. Административен съд София - град, като прецени събраните по делото доказателства и основанията, изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл. 217 и чл. 218 от АПК, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля-очевидец на нарушението – Л. Ц. Ц., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Не е разпитан актосъставителят, тъй като същият е бил в дългосрочен отпуск по болест, след прекаран инфаркт.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства – разпечатка от техническото средство радар TR4 № 159, както и документ, че същият към датата на регистриране на нарушението е бил преминал успешно последваща проверка.

Като се позовава на обстоятелството, че свидетелят не си спомня конкретното нарушение и възприемайки изцяло защитната теза на наказаното лице, която не е подкрепена от никакви доказателства, районният съдия е приел нарушенията за недоказани само на това основание, без да предприеме действия по събиране на доказателства.

Така постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. Житейски нереалистично е да се изисква от контролните органи да си спомнят всеки един случай на установено нарушение, месеци след установяването му. По тази причина е предвидена възможността на длъжностното лице да бъде предявен съставеният акт за установяване на административно нарушение, което е извършено от районния съдия, като свидетелят е заявил, че подписът на свидетел е негов.

От събраните по а.х.д. № 8436/2010 г. по описа на СРС доказателства се установява, че на 21.04.2010 г. около 13:55 ч., в [населено място], по бул. А.С. П. с посока на движение от ул. И. Д. към Околовръстен път, И. Н. Н. е управлявал лек автомобил джип „К.“ с ДК [рег.номер на МПС], със скорост 73 км./ч. при максимална допустима за населено място – 50 км./ч. Скоростта на движение била установена от служители на ОПП – СДВР с техническо средство радар TR 4 с № 159, фиксиращо скорост, дата и точен час.

За извършеното нарушение от старши полицаи С. С. Стефанов е съставен акт за установяване на административно нарушение № 31511/21.04.2010 г., бланков № 812018, връчен незабавно на Н., който го е подписал без възражения. Актосъставителят е отбелязал, че водачът не е представил контролен талон към свидетелството за управление на МПС.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено и обжалваното НП № 31511/17.05.2010 г., издадено от заместник - началник на отдел „ПП“ - СДВР.

Така установената фактическа обстановка се подкрепя и от разпита на свидетеля Ц., проведен в съдебно заседание на СРС, който е потвърдил, че АУАН е съставен и подписан от колегата му С. Стефанов и от него самия – като свидетел.

При съпоставка на доказателствата, приети по делото - показания на свидетеля, писмените доказателства – удостовереното от актосъставителя в съставения АУАН в качеството му на длъжностно лице възприето обстоятелство относно засечената с техническо средство скорост на движение на автомобила, управляван от жалбоподателя, както и разпечатка от техническото средство радар TR 4 с № 159 за засечената скорост и документ, че средството за измерване на скоростта е било

преминало успешно проверка на 19.02.2010 г., настоящата инстанция прави извод, че се установява, че Н. е осъществил състава на нарушението по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

От своя страна И. Н. не е ангажирал доказателства в подкрепа на защитната си теза. Районният съд в обжалваното решение е възприел и обяснението, че Н. не е носил контролния си талон, тъй като е обжалвал НП № 134791 от 02.12.2009 г., издадено от началник АНД отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лв. за нарушение на чл. 104а от ЗДвП. Не са събрани доказателства в подкрепа на това твърдение и не е взето предвид обстоятелството, че същото не подлежи на обжалване на основание чл. 189, ал. 13 от ЗДвП. Процесното НП също не подлежи на обжалване в частта относно наложеното наказание „глоба” в размер на 10 лв., не само поради текста на чл. 189, ал. 13 от ЗДвП, а също и поради предвидената в чл. 59, ал. 3 от ЗАНН необжалваемост на наказателните постановления, с които е наложена глоба до 10 лв., включително. Поради това обжалваното решение е недопустимо, в частта, в която е отменено НП № 31511/17.05.2010 г. по отношение на това наказание.

При тази фактическа обстановка настоящият състав прави извод, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му, поради което решението на районния съд като неправилно следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено НП № 31511/17.05.2010 г., издадено от заместник - началник на отдел „Пътна полиция” – СДВР.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение от 21.04.2011 г., постановено по НАХД № 8436/2010 г. на Софийски районен съд, НО, 103 състав, в частта, в която е отменено НП № 31511/17.05.2010 г. на заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР, в частта на наложеното на И. Н. Н. административно наказание „глоба” в размер на 10 лв., за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

ОТМЕНЯ решение от 21.04.2011 г., постановено по НАХД № 8436/2010 г. на Софийски районен съд, НО, 103 състав, в останалата му част, като вместо него ПОСТАНОВЯВА ПОТВЪРЖДАВА НП № 31511/17.05.2010 г. на заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.